

Say ki Ağıt Yakmışım Şu Müzmin Mısralara

– ADEM EFİLOĞLU · 11 Kasım 2015

Sen beni
Namert bir kurşunla
Aklımdan vuruyorken
Ruhum diye sesleniyorum ...
Bir sokak köşesinde
Hayallerimle yalnız
Ellerimiz birbirine kelepçe
Say ki ağlamışız...

Şimdi duyulmuyor çığlığımız
Ganzelerimize bir heyula düşüyor
Siyah beyaz resimlerde
Kıyı köşe güneşi boyuyoruz.
Kaç zamandır hal böyle
Umut eğirirken ipliğimizden
Fukara kaldı soframız
Yıkıldık mendireğimizden...

Üşümüşüz
Bıraksam adın buz kesecek yüreğimde
Ve bir bülbül sazıma ağlayıp dururken
Say ki bulut sağmışız
Gözyaşı niyetine
Kafa tuttuğumuz hayata
Kan damlayıp...

Bu sessiz yürüyüşün sokağı
Hep kapının önünden geçerken
Üzerimize kapanmalı perdeler.
Bilmemeli hiç kimse
Aşk nerede bilmemeli...

İçim

Bez-mi eleste

Say ki ağıt yakmışım

Şu müzmin mısralara

Aldırma...

Âdem Efiloğlu